

Plašāku nozīmi lekcijām un referātiem darbaļaužu vidū

Viens no visizplatītākajiem masu politiskās audzināšanas veidiem ir lekcijas un referāti. Interesanta un saturā bagāta lekcija vai referāts saista uzmanību tāpat kā labs koncerts, kino vai teātra izrāde, turpretim sausa fakta citējums un lektora vienmuļais lasījums var radīt gluži pretēju noskaņojumu.

Kā lekciju darbs šajā gadā organizēts Politisko zināšanu un zinātņu popularizācijas biedrības mūsu rajona nodaļā? — Ar tādu jautājumu redakcijas literārais līdzstrādnieks griežās pie nodaļas valdes priekšsēdētāja LKP rajona komitejas lektora-konsultanta b. Salmiņa. Viņš pastāstīja:

Mūsu rajona nodaļā ir 117 šīs biedrības biedri. Pirmajā pusgadā rajona kolhozos, uzņēmumos un mācību iestādēs kopumā nolasītas pavisam 648 lekcijas un referāti.

Parasti lekcijas lasītas sarakojumu vakaros, pirms kino seansiem kolhozos, pirms teātra izrādēm, pirmrindnieku pēcpusdienās, skolās utt. Patlaban nolasīti pāri par 900 lekciju un referātu. Ir sarīkoti pat vairāki lekciju cikli laukkopības brigadieriem, bišu draivu vadītājiem, zootehniekiem darbiniekiem un citu nozaru pārstāvjiem.

Visaktīvākie šai ziņā bijuši rajona medicīnas darbinieki. Piemēram, Ipiķu ciema medicīnas punkta vadītāja b. Galzone nolasījusi savu ievirktu tēzivotājiem 32 lekcijas un referātus par medicīnas tēmām „Veselības pārbaude un tās nozīme“, „Sports veselības aizsardzībai“, par izsargāšanos no dažādām slimībām u. c.

Mazsalacas pilsētas slimnīcas medicīnas darbinieki noorganizējuši lekcijas, referātus un pārrunas pilsētas ambulancē. Gaidot ārsta pieņemšanu, apmeklētāji negarlaikojas un uzzin daudz interesanta un vērtīga.

Ievērojama daļa lekciju nolasītas par lauksaimniecības tēmām. Viens no aktīvākajiem lektoriem šai nozarē ir rajona lauksaimnie-

cības inspekcijas galvenais agronomis b. Viksne.

No kolhozu lektoru grupām darbu izvērsušas lauksaimniecības arteļu „Straume“ (vadītāja M. Laura) un „Liesma“ (vadītājs b. Treijs) lektoru grupas. Caurmērā ceturksnī kolhoza „Straume“ lektori nolasa 20–30 referātu.

Par starptautiskās dzīves jautājumiem klausītājus informējuši lektori bb. Dūzis, Amerīks, Šneidermanis, Apstītis un citi, bet sadzīves un antireligiozās tēmas izplatījuši lektori bb. Volkova, Pabriks, Bondars, Landrāts un citi.

Par pedagoģijas jautājumiem runājuši bb. Bērtiņš, Petrova u. c.

Labas un sistemātiskas uzskaites rezultātā panākts, ka Politisko zināšanu un zinātņu popularizācijas biedrības rajona nodaļa ievērojami atzīstieģusies priekšā tādiem rajoniem kā Alūksne, Bauska, Cēsis un citiem. Taču lekciju un referātu izvērsšanas darbs nebūt neapmierina. Nav panākts, ka rajona kultūras namā noorganizētu interesantu lekciju vakaru vismaz reizi nedēļā, lai klausītāji uz to ierastos kā uz labu kino, teātri vai koncertu. Ir lasītas labas lekcijas, no kurām klausītāji aiziet apmierināti un priecīgi, ar vēlēšanos dzirdēt vēlreiz kaut ko tikpat interesantu par zinātņu, tehnikas, kultūru, mākslu un citiem jautājumiem. Bet šādu lekciju noorganizēšana nav kļūvusi par sistemātisku.

Pedējā laikā gan atzīmīgi tiek novērtēti organizētie mutvārdu žurnāli, taču plašāk izvērsšana jaunāko zinātnes atziņu un tehnikas sasniegumu propagandā, vairāk jārunā par rūpniecības un lauksaimniecības pirmrindnieku darba pieredzi un metodēm, kultūras un sadzīves jautājumiem u. c. Biedrībai daudz jādarā arī jaunu tradīciju izveidošanā, lai būtu materiāls apsvēkumiem vārda došanas gadījumos, pilngadības svētkos, kā arī bērnu ceremonijās un citur.

Čakli palīgi kolhozam

Gā—gā—gā!—ražens zosu kāsijs pārlaižas kolhoza „Ziemeļi“ prāvajam kartupeļu laukam, pa kuru naski rosās Mazsalacas vidusskolas 9. b klases skolnieki.

— Uz redzēšanos citu vasaru, — vingras rokas paviecinā gaisā, bet saskaņot garo zosu rindu nevienam nav laika.

Traktora vilkmes kartupeļu rokāmā mašīna bez apstājas griež savas dzelzs dakšas, un, tikko mundrie lasītāji beidz uzlasīt vienu vagu, pa otru jau aizpūkst traktors, izceldams dienas gaismā baltos kartupeļus.

Piecas minūtes atpūtai! — traktoristu Jāni Buliņu līdz skolniecei Aija Kalniņa, Rota Plukše, Ilga Rozenberga, Velta Dubinska, Dzidra Knoka, Rūta Lejiņa, Daina

Oliņa, Ilze Eglīte, Anda Bērziņa, Marija Strelča un Valija Strautiņa. Meitenes atbalsta zēni Kārlis Trauliņš, Oskars Grāps un Raimonds Dāvidsons, jo divās nedēļās darbā muguras krietni vien nolikušas, prasās pēc iztaisnošanas.

Kad uz desmit minūtēm pietājš traktora pūkst, skolnieki steidzas saskaņot un sarēķināt izņemto kartupeļu svaru, un tas nav mazais.

Par visiem kopā ik dienas sanāk turpat 12 tonnu.

Dzestrals ritenis veselu klēpi nobēr pār skolnieku galvām krāšņo rudens zeltu, un jaunieši smiedamies steigjas pie kurvjem, lai ar jauniem spēkiem tos pildītu, nestu un bērtu kastēs.

Z. Bērziņa

Komunisma DZIRKSTELLE

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un rajona darbaļaužu deputātu padomes organs
Redakcija: Rūjienā, Upes ielā №7 Tālruni: redaktoram 186, redakcijai 20
Latkraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Numurs maksā 15 kap.

№ 119 (1500)

Otrdien, 1959. gada 6. oktobri

10. gads

PĀRSKATS

par piena izslaukumliem rajona kolhozos un Austrumu padomju saimniecībā 1959. gada septembra III dekādē (pēc lauksaimniecības inspekcijas ziņām)

Kolhoza nosaukums	Izslaukta no litrā dekādē	Plus vai minus, salīdzinot ar vidējās grupas iepriekšējo
Brīvā druva	9,7	—0,9
Liesma	9,6	—0,3
Pionieris	8,9	+0,5
Auseklis	8,9	—1,3
Jaunā druva	8,8	+0,6
Rūja	8,8	—
Ziemeļi	8,6	+1,0
Stars	8,4	+0,7
Straume	8,4	+0,3
Viņība	8,2	—0,2
Jaunais arājs	8,1	—0,6
Spars	8,0	+1,0
Dzirkstele	8,0	+0,1
Seda	8,0	—0,1
Kaļiņa	7,7	+0,4
Zvaigzne	7,6	—0,5
Sarkanā zvaigzne	7,6	—0,7
Imanta	7,5	—0,2
Ciņa	7,5	—0,2
Lejina ceļš	7,4	+0,6
Jaunais ceļš	7,4	—0,9
Salaca	7,3	+0,4
Imanta Sudmaja	7,3	—0,9
Uzvara	7,2	—1,3
Kirova	7,1	+0,2
Rosme	6,8	+0,1
Skaņaiskalns	5,8	—0,8
Kopā kolhozos	8,0	—
Austrumu p/s	8,7	+1,3
Kopā rajonā	8,1	+0,2

Salīdzinot ar iepriekšējo dekādi, tikpat stabils piena izslaukums palicis vienīgi kolhozā „Liesma“, kamēr pārējos rajona kolhozos tas turpina slīdēt uz leju. Bet, ja salīdzinām ar to pašu periodu iepriekšējā gadā, tad zināmu kāpumu guvuši tikai 12 rajona kolhozi. Kolhozos „Auseklis“, „Uzvara“ izslaukums no govju septembra trešajā dekādē, salīdzinot ar to pašu laiku iepriekšējā gadā, samazinājies par 1,3 kg, bet kolhozos „Brīvā druva“, „Jaunais ceļš“ un Imanta Sudmaja kolhozā — par 0,9 kg.

Izslaukumu noturēšanai nepieciešams sākt izbarot rupjio barību, vismaz 1,5–2 kg dienā, kā to redzam no Austrumu padomju saimniecības pieredzes, kur lopiem jau izēdina diennaktī ap 3 kg rupjās barības. To pašu dara arī kolhozi „Lejina ceļš“, „Spars“, „Salaca“. Un pareizi dara, jo ganības jau ir kailas, ritos govīs vēl uzlaiž ganības un, nesapņemat pienācīgu barības devu, nenoliedzami kritīs izslaukums. Nepieciešams uzsākt arī sulīgās barības izēdināšanu.

Traktoriem jāstrādā 2 maiņās

Rudens aršana patreiz ir viens no svarīgākajiem lauku darbiem, jo tikai tad, ja rudeni uzarsim visas rugaines, varēsim cerēt uz labam ražām nākošajā gadā.

Dienā, šis darbs lauksaimniecības arteļi „Imanta“ norit neapmierinoši. No 310 hektāriem līdz šim rugaines uzartas tikai ap 50 hektāru platībā.

Bet kur tad meklējami atpalcības cēloņi? Galvenais — sliktā darba organizācijā. Traktors DT-54, uz kura par traktoristu strādā Eduards Pētersons, bet par plekabinātāju — traktorists Haralds Engers, vēl līdz šim ar tikai vienā maiņā. Bleži vien viņi neuzar vairāk kā 5–6 hektārus dienā. Tātad knapi veic vienas maiņas dienas uzdevumu.

Bet, ja uz traktora strādātu arī otra maiņa, var droši teikt, ka diennakti uzarto hektāru skaits vismaz dubultotos. Un to izdarīt var ļoti vienkārši. Otrā maiņa jau būtu būtu atrodas turpat uz traktora. Tātad atliek vienīgi atrast divus plekabinātājus.

Kad par to ierunājāmies kolhoza mehāniķim Šmitam, viņš centās iestāstīt, ka uz aršot jau tāpat. Un Engers tas, lūk, esot tāds pūlis, kas ar to pašu plekabinātāju darbu netiekot galā. Kur nu vēl viņam varot uzlicēt tehniku.

Bet te nu jāsaprata, ka savu personīgo uzskatu un interešu dēļ nevar tā izturēties pret cilvēku, kuram ir daudz lielākas tiesības strādāt ar tehniku nekā vienam otram patreizējam kolhoza traktoristam, kas tehniku vada bez tiesībām.

Ja cilvēkam kādreiz darbā bijušas kļūdas, viņš jāaudzina un jāprasa no viņa

atbildība. Bet tieši ar to, lūk, kolhozā nevienam nav laika nodarboties. Te jau ilgāku laiku radies tāds stāvoklis — ko dara Šmits, tas labi. Un nevienam citam tur nav nekādas daļas.

Jā jau mehāniķim Šmitam liekas, ka tikai viņš prot visu un citi tādi neprasas, kam nevar uzlicēties, tad pedējo gluži labi šodien var atļaut nāt arī uz viņu.

Val gan cits, kā viņš valno jams pie tā, ka šā gada 30. oktobrī šis pats traktors DT-54 rezerves daļu trūkuma dēļ nostāvēja dikā visu dienu.

Nevienam citu kā Šmitu nevar vainot arī pie tā, ka gan jaunās, gan vecās kolhoza mašīnas izmētas gar visiem pakšiem, ka traktoristam jāar ar neatlaidinātam arklā lemešiem, kā rezultātā kolhozam rodas liel zaudējumi. Piemēram, tikai 29. septembrī vien, arot akmeņainu lauku, arklam nolīza pieci lemeši (tie izmaksā ap 75 rubļi).

Liekas, ka kolhoza mehāniķim b. Šmitam nav laika nodarboties ar tādiem „sīkumiem“ kā savu teso darbu un cilvēkiem. Viņam jau trešo nedēļu jāstrādā uz traktora „Belarusj“, jo kolhozā, lūk, trūkstot traktoristu. Tā laikam izdevīgāk, jo pie mehāniķa algas — 70 izstrādes dienām mēnesī — var vēl krietni pieplēst.

Turpretim tani pat laikā traktoristi Alfrēds Antons strādā uz kufmašīnas par leikā laidēju, Haralds Engers — par plekabinātāju, bet Pēteris Širavs — uz lauka.

Jājautā, ko līdz šim dara kolhoza valde, partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas, ka tās visu to neredz un cieš šādas nekārtības?

L. Miķelsons

Kļūst skaistāka mūsu pilsēta

Ik gadus rajona komunālās saimniecības darzniecības darbinieki pilsētas parkos ledēsta tūkstošiem puķu dēstu, daudz dekoratīvo un ko-

šuma krūmu. Šajās dienās viņi pilsētas centra parkā iedēstīja jaunas ziemcietes puķes — tulpes, maiņpuķītes, rozes un citas.

Attēlā: bb. M. Feifere un A. Butreica pilsētas centra parkos iedēstīja jaunas ziemcietes puķu dabs. A. Puzis

Gatavosimies rajona tautas saimniecības 1959. gada sasniegumu izstādei

Par labu tradīciju ir kļuvis pēc svarīgo lauku darbu beigšanas organizētās izstādes, kurās parāda tos sasniegumus, kādus guvuši atsevišķi kolektīvi, kā arī pirmrindnieki novatori.

Rajona izpildu komiteja pieņēma lēmumu organizēt rajona tautas saimniecības sasniegumu izstādi šā gada 31. oktobrī un 1. novembrī. Izstādē tiek uztaisināti piedalīties visi rajona rūpniecības uzņēmumi, celtniecības un remonta organizācijas, lauksaimniecības uzņēmumi, skolas izmēģinājumu saimniecības, kultūras, izglītības un medicīnas iestādes.

Jau šogad pēc deviņu mēnešu darba rādītājiem jānosaka saimniecības un pirmrindnieki, kurus varētu izvirzīt par 1960. gada republikāniskās un PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes dalībnieku kandidātiem.

Ir izstrādāti noteikumi, ar kādiem rādītājiem varēs piedalīties rajona tautas saimniecības sasniegumu izstādē atsevišķi lauksaimniecības uzņēmumi un pirmrindnieki. Kritikas nolūka, lai parādītu atsevišķu saimniecību zemos darba rādītājus, izstādē organizēs šim saimniecībām atsevišķus stendus ar atbilstošiem eksponātiem.

Pārējie izstādes dalībnieki savos stendos parādīs ražoto produkciju un darba rādītājus.

Svarīgi izstādē parādīt labāko kolektīvu darbu, kā atsevišķu kopsaimniecību rādītājus, tā arī brigāžu un posmu darbu laukkopībā. Svarīgs rādītājs ir sociālistiskās sacensības saistību izpildes gaita. Vadoties no šiem apsvērumiem, izstrādātie noteikumi paredz, ka izstādē varēs piedalīties kopsaimniecības, kurās visā graudaugu sējumu platībā iegūtā raža nav mazāka par 13 cēt no hektāra, bet atsevišķās brigādēs 15 cēt no ha. Bez tam ražība tiek ņemta vērā ar vasarāju un ziemāju graudaugu sējumiem.

Lopkopības produkcijas ražošanas kāpināšanā izšķiroša nozīme ir rupjās un sulīgās barības daudzumam, ko ražo katrā saimniecībā, tādēļ izstādē varēs piedalīties saimniecības, kas visā sējumu platībā ilggadīgo zāļu sienu ieguvušas ne mazāk kā 25 cēt no ha, bet zāļu sēklas — 2 cēt no hektāra, brigādes, kas ieguvušas 35 cēt siena un 2,5 cēt zāļu sēklu no hektāra.

Sulīgās barības ražošanā jābūt ne mazākai kā 350 cēt, bet brigādei — 450 cēt zaļās masas no hektāra.

Mūsu rajona tehniskai kultūrai — līniet visā saimniecības sējumu platībā jābūt šķiedras ražai 4 cēt, bet sēklām — 3,5 cēt no hektāra. Brigādes šķiedru ražai jābūt 5 cēt, bet sēklu — 4 cēt no hektāra.

Līnu posmiem sējumu platībai jābūt ne mazāk kā 5

hektāri un šķiedras ražai — 6 centneri no hektāra.

Tiesības piedalīties izstādē ar lopkopības izstrādājumiem gūst tie kolhozi, kuri piena izslaukumu šā gada deviņu mēnešos kāpinājuši, salīdzinot ar 1957. un 1958. gadu, vidēji par 300 kg. Pie kam ražošanai uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes jābūt ne zemākai par rajona vidējo rādītāju. Arī gajas ražošanā kolhozs nedrīkst dot zemāku rādītāju par rajona vidējo.

Atsevišķo slaucēju šā gada deviņu mēnešu izslaukums nedrīkst būt zemāks par 2000 kg un, salīdzinot ar diviem iepriekšējiem gadiem, tās panākušas šādu izslaukuma kāpinājumu: slaucējas, kas izslaukušas no govys 2000—2500 kg un izslaukumu kāpinājušas par 350 kg; slaucējas, kas izslaukušas no govys 3001 un vairāk un izslaukumu kāpinājušas par 150 kg. Noteikumi par piedalīšanos rajona tautas saimniecības sasniegumu izstādē tiks izstrādāti visām kopsaimniecībām, ar kuriem tām jāiepazīstina visi kolhoznieki un padomju saimniecības strādnieki.

Kopsaimniecības, kuras būs izpildījušas nolikuma noteiktos rādītājus, kā arī atsevišķie pirmrindnieki-novatori, gūst tiesības piedalīties konkursā par attiecīgās vietas iegūšanu un naudas prēmijas saņemšanu.

Tautas saimniecības sasniegumu izstādei jāparāda ceļi un līdzekļi ražošanas palielināšanai un pirmrindnieku pieredzes popularizēšanai.

G. Fridrihsons, rajona tautas saimniecības sasniegumu izstādes komisijas priekšsēdētājs

Rūpīgi sagatavoties lopu ziemošanai

(No Ipiķu ciema padomes sesijas)

Šā gada 28. septembrī Ipiķu ciema padomes kārtējā sēstja apsprieda jautājumu par lopu mītnu sagatavošanu ziemai ciema kopsaimniecībās „Rosme” un „Spars”.

Par stāvokli kopsaimniecībā „Rosme” ziņoja zootehniķe b. Mavrite. Viņa atzīmēja, ka pašreiz gatavošanās lopu ziemošanai kolhozā norit neapmierinoši. Salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, stāvoklis lopu novietnēs ir sliktāks, jo remontā nav veikti savlaicīgi un nevar paredzēt, kad tos veiks, ja remonta darbi tāpat turpināsies. Tā Bērziņu novietnē nav atremontētas grīdas un salaboti logi. Maz domāts par lopkopju darba atvieglošanu un darba apstākļu uzlabošanu.

Otrās brigādes ēkai novietnē nav iemūrēts katls ūdens sildīšanai, kaut gan tas iegādāts un stāv nomaluš. Arī slaucējām visās fermās nav iespējams uzildēt ūdeni, jo kolhozs nevar iegādāties vajadzīgā daudzumā ēģuna katlus. Vajadzīgi arī ar rokām darbināmi ūdens sūkņi, bet rajona patērtāju biedrību savienība nosvācīgi nav sagādājusi, tāpēc tas rada liels grūtības ūdens piegādē fermās. Sliktā stāvoklis kolhozā ir jaunlopu izvietojumā, jo vēl līdz šim tie visi nav izvietoti atbilstošās telpās. Slikti veicas arī ar

govju kūts celtniecību Pontēs. Starpkolhozu celtniecības organizācija un kopsaimniecības valdes nesaņemotās rīcības rezultātā darbi veicas ļoti gausi un 60 slaucamās govys var palikti pa ziemu bez novietnes.

Kolhozā „Rosme” slikti veicies ar rupjās barības sagatavošanu. Uz vienu tielopu sagatavots tikai 10 centneri ilggadīgo zāļu un dabisko plau siena, bet ap 50 tonnām tā vēl atrodas uz lauka. Arī salmi nesavākti lielos daudzumos atrodas uz lauka, bet kolhoznieki savām personiskām vajadzībām ņem tos, kuri sakrauti kaudzēs.

Maz sagādāts arī sulīgās barības — ieskaitot piefermu lauku ražu, tikai 1,4 tonnas uz slaucamo govī.

Tagad strauji samazinās izslaukumi, un tas apdraud pieņemto sociālistiskās sacensības saistību izpildi, bet kolhozu valdes neko nedara, lai stāvokli uzlabotu.

Par gatavošanos lopu ziemošanai kopsaimniecībā „Spars” ziņoja zootehniķe b. Duncē. Šajā kolhozā rupjās barības sagatavots 16 centneri uz vienu liellopa vienību, kas lielākā daļa ir labas kvalitātes. Barība uzskaitīta un nodota barības pārziņu atbildībā. Tomēr arī te otrajā brigādē uz lauka atrodas nesavākti kumabna salmi.

Arī kolhozā „Spars” ne-

Gatavo komposta kūdru

Lauksaimniecības arteli „Liesma” pie Zemdegu mājam ir trūdievam bagāta kūdra. Tāpēc to kolhoznieki nolēma izmantot lauku augības celšanai. Šo pavarī viņi uzskā kūdņas sagatavošanu, kas noritēja šādī: jūnija mēnesī ar purva arku uzara kūdras virskārtu, bet pēc tam, lai tā labāk izveidnātos, kūdrāju vairākas reizes sašķivoja.

Patlaban izveidnāto kūdru ar buldozeru sadzen blākos. Šādā veidā kolhoznieki šoruden sagatavos vairāk nekā četri tūkstoši kubikmetru kūdras. Daju no šī daudzuma pievedīs pie lopu fermām kompostēšanai, bet pārējo ziemei izvedīs uz lauka un sajauks ar kūtsmēsliem.

L. Mežgalls

Vācijas Demokrātiskās Republikas desmitā gadadiena

1949. gada 7. oktobrī Berlīnes darbaļaudis sveica Vācijas Demokrātiskās Republikas nodibināšanos, rīkojot lielu demonstrāciju pilsētas galvenajā ielā — Unter den Linden.

Vācijas vēsturē pirmās strādnieku un zemnieku valsts nodibināšanās piepildīja seno Vācijas strādnieku šķiras sapni un tā bija noteikta vācu tautas progresīvo spēku atbilde uz reakcionāro elementu šķeltniecisko politiku, kuras rezultātā bija izveidojusies separātā Rietumvācijas valsts.

Kad pirms desmit gadiem nodibinājās VDR, ne visi saprata šī vēsturiskā notikuma lielo nozīmi. Tagad arī Rietumvācijā līdz cilvēku apziņai arvien vairāk nonāk patiesība, ka VDR nodibināšanās bija pagrieziena punkts Eiropas vēsturē. Vācu junkuri un monopolisti ne vienu reizi vien izraisījuši

karus, kas daudzām tautām nesa nelaimi. Tagad VDR personā vācu militaristu un revanšistu noziedzīgajam spiedienam uz Austrumiem pretī stājies stingrs miera bastions, kas, pateicoties nesaraucamajai draudzībai ar varoņ Padomju Savienību un visu sociālistisko nometni, ir neuzvarams.

Padomju Savienības pasaulvēsturiskā uzvara pār hitlerisko fašismu vācu tautai pavēra stabila miera un progresa perspektīvas. Ar panākumiem radošā darbā VDR iedzīvotāji izsaka savu uzticību strādnieku un zemnieku varai un lielo pateicību Padomju Savienībai par atbrīvošanu no fašisma.

Daudziem miljoniem vāciešu draudzība ar Padomju Savienības tautām ir kļuvusi dārga un nepieciešama.

Mūsu valstu tautas sūta viena pie otras daudzās

strādnieku, zemnieku un intelligences delegācijas. Iepazīšanās ar padomju zinātnes un tehnikas izcilajiem sasniegumiem VDR darbaļaudim ir kļuvusi par nepieciešamību. Ar lielu interesi mūsu strādnieki, zemnieki un zinātnes darbinieki iepazīstas ar Padomju Savienības tautas saimniecības sasniegumu izstādi Maskavā, studē un pārņem progresīvo ražošanas pieredzi. Mūsu darbaļaudis seko padomju komunistiskā darba brigāžu paraugam, ar kurām jau daudzām VDR sociālistiskā darbības brigādēm ir cieši sakari. Sacenšoties par godu VDR 10. gadadienai, mūsu uzņēmumi sekmīgi pilda savas sociālistiskās saistības, tai skaitā arī saistības par Padomju Savienībai paredzēto eksportpasūtījumu izpildi pirms termiņa.

VDR un PSRS draudzīgās attiecības nes labumu abām

apmierinoši veic lopu mītnu renontu. Tā sīvenmāšu novietnē Margāžos courī ēkas pamati, telpa mitra un auksta. Nav katlu ūdens sildīšanai.

Nav nokārtota ūdens sagāde Laņģu slaucamo govju novietnē.

Nepiedodami aizkavējas darbi jaunās ēkās celtniecībā, jo starpkolhozu celtniecības organizācija nenodrošina jaunceltni ar vajadzīgo darbaspēku.

Pēc kopsaimniecību 200-tehniķu ziņojumiem sākās debātes. Ciema padomes priekšsēdētājs b. Jēkabsons norādīja uz tiem trūkumiem, kādi pietaila līdzšinējā darbā pie lopu novietņu sagatavošanas ziemošanai, un ieteica, kas darāms, lai pasteidzinātu šo darbu.

Nepieciešama stingra barības uzskaitē un glabāšanā. Lai sekmīgi veiktu remontus, remontu brigādēm nopietni jāstrādā un tās jāapgādā ar vajadzīgiem materiāliem.

Lopu ziemošanas jautājums būtu labāk atrisināts, ja kolhozu valdes, brigādieri un ciema deputāti būtu par to savlaicīgi padomājuši. Nepieciešams vairāk rūpēties par lopkopju darba apstākļu uzlabošanu.

Debātes runāja deputāti Lāns, Jēkabsons un eiti, kuri deva atbilstošus priekšlikumus, kā uzlabot lopu mītnu sagatavošanu ziemošanai. Ieteica, ka vēl jāpapildina barības krājumi ziemai un jārūpējas, lai pašreizējā periodā nesamazinātos izslaukumi un varētu izpildīt saistības lopkopības produktu ražošanā.

Apspriestajā jautājumā sesija pieņēma konkrētu lēmumu.

P. Kalniņš

valstīm, tās sekmē visas sociālistiskās nometnes nostiprināšanos un vispārējā miera nodrošināšanu.

1958. gadā VDR rūpniecības kopprodukcija, salīdzinot ar 1949. gadu, bija palielinājusies trīskārt. Darba ražīgums rūpniecībā bija cēlies vairāk nekā divas reizes. Arējas, kā arī VDR un VFR savstarpējās tirdzniecības apgrozība, salīdzinot ar 1954. gadu, pieaugusi vairāk nekā četrkārt. Rūpniecības kopprodukcijas ziņā mūsu publika atrodas piektajā vietā Eiropā un astotajā vietā pasaulē.

VDR ekonomikas uzplaukums spilgti liecina, ka patiesi ir marksisma-lenīnismācība par to, ka arī rūpnieciski augsti attīstītā kapitalistiskajā valstī sociālistiskā celtniecības ceļš ir nīgais pareizais.

Vācijas Sociālistiskās partijas V kongresā kas notika 1958. gada mūsu republikai izvērtē-

Čakli talcinieki

Attēls: medicīnas institūta studenti kolhozā „Straume” savāc kombainu salmus.

Lai ātrāk novāktu kolhoza laukos pirmā septiņgades gada bagāto ražu, kolhozniekiem talkā devās pilsētu rūpniecības uzņēmumu strādnieki, testāžu darbinieki un mācību iestāžu audzēkņi. Čakli palīgi kolhozos „Sarkanā zvaigzne”, „Salaca”, „Skaņaiskalns”, „Vienība”, „Rosme”, „Uzvara”, „Rūja”, „Stars”, „Straume” un Kirova kolhozā bija medicīnas institūta audzēkņi.

Labi strādāja audzēkņu grupa kolhoza „Straume” otrajā kompleksajā brigādē (grupas vecākais b. Bērziņš). Viņi savāca no lauka un sakrāva kaudzēs ap 35 tonnas kombaina salmu, saguboja lielāku daudzumu vasarāja, piedalījās ilggadīgo zālāju sēklinieku kulšanā, izšķīroja vairākus desmitus tonnu graudu un veica daudzus citus darbus.

V. Bergs,
kolhoza „Straume” rēķinvedis

Dzejniekam Fricim Rokpelnim 50 gadu

Sodien uz savas dzīves piedesmit gadiem atskatās latviešu padomju dzejnieks un dramaturgs Fricis Rokpelnis. Viņš dzimis 1909. gadā Liepājas rajonā, beidzis Liepājas vidusskolu, vēlāk pārgājis dzīvot uz Rīgu, lai studētu dabas zinātnes. Savā laikā Fricis Rokpelnis uzskā arī savus pirmos mēģinājumus literatūrā — viņš raksta feļetonus, dzeju, kuros atklāj buržuāziskās Latvijas nepelnicīgo iekārtu, strādnieku šķiras apspiešanu, trūkuma un bezdarba draudus. Tā jau ar saviem pirmajiem darbiem Fricis Rokpelnis parāda sevi kā pārliecinātu strādnieku šķiras pārstāvi, tādēļ jau drīz atrod sakarus ar revolucionāriem, kļūst par aktīvu revolucionārās rakstniecības, mākslinieku un žurnālistu organizācijas darbinieku.

Isto pilnību šodienas jūbi-

galveno ekonomisko uzdevumu: dažu gadu laikā sasniegt tādu tautas saimniecības attīstības līmeni, lai svarīgāko pārtikas un rūpniecības preču patēriņā uz katru iedzīvotāju Vācijas Demokrātiskā Republika panāktu un pārspētu Rietumvāciju. Tad VDR socialistiskās iekārtas pārākums būs acīm redzams katram vācietim.

Kā norādīts VSVP CK Politbiroja tēzēs VDR nodibināšanās 10. gadadienā, Rietumvācijas iestāšanās NATO blokā, militāro atom-bāzu izveidošana tās teritorijā un vācu militarisma atdzimšana pārvērtusi Rietumvāciju par galveno jauna kara perēkli Eiropā. Tāpēc tagad miera nosargāšana ir Vācijas jautājuma pamatsaturs. Vācijas apvienošanu miermīlīgā, demokrātiskā veidā nevar panākt, neizmantojot spēcīgāku Rietumvāciju. Apvienot Vāciju var tikai nesaldīgā cīņā pret militarismu un imperiālismu, savaldot tos un izveidojot abu valstu konfederāciju. Sociā-

lāra dzeja sasniedz Lielā Tēvijas kara laikā, kad viņš pats ir latviešu strēlnieku rindās. No mutes mutē gājuši viņa darbi „Reiz cēlās strēlnieks sarkanais”, „Lovates krastos” un „Trīs draugi”.

Arī pēc Tēvijas kara, neskatoties uz valsts un sabiedriskā darba slodzi, Fricis Rokpelnis ir ražens literārajā darbā. Par to liecina izveidotie operu libretēti „Uz jauno krastu”, „Zaļās dzirnavas”, kinoscenārijs „Raiņis” un plašais dzeju krājums.

Savās dienās, suminot dzejnieku-cinītāju Frici Rokpelni, republikas grāmatu izdevniecība laidusi klajā viņa labāko dzeju izlasi „Rūžu maize”, kuras ievada dzejotā autors saka:

Ja kādam labu vēli,
Ja kādam esi draugs,
Ar rudu maizes ēdli
Tam māci spēkā augt.

lisma uzvara Vācijas Demokrātiskajā Republikā un miermīlīgu demokrātisku apstākļu radīšana Rietumvācijā ir izšķirošais priekšnoteikums Vācijas nacionālai atdzimšanai un vienības atjaunošanai. Šim mērķim kalpot arī miera līguma noslēgšana ar Vāciju, ko ierosinājis Padomju Savienība un ko atbalsta Vācijas Demokrātiskā Republika.

VDR desmit gadu pastāvēšana pārliecināši pierādījuši Vācijas Socialistiskās vienības partijas — Demokrātiskās Vācijas Nacionālās frontes vadošā spēka — politiskās pareizību. Tā izslēdz imperiālisma un militarisma atdzimšanu, karus un krīzes, nabadzību un bezdarbu.

Ar saviem izcilajiem panākumiem ekonomikā un ar savu miera politiku VDR ir iekarojusi lielu starptautisku autoritāti. VDR arvien vairāk paplašina starptautiskos sakarus. Tas, ka nesen notikušajā ārlietu ministru apspriedē Ženēvā rietumvalstis faktiski atzina Vācijas De-

Vienības sanāksme

„Mēs — septiņgades talcinieki”

les, vistas, zosis, piedalīties citos darbos. Vairāki audzēkņi paredzēja strādāt vasaras brīvdienās kolhozu druvās, tā būdami to pulkā, kam dots septiņgades talcinieka vārds.

Kā audzēkņi izpildījuši uzņemtas saistības — par to ilkvienas klases kolektīvs ziņoja vienības sanāksmē. Pavēlts daudz. Kurus mazos talciniekus atzīmēt, kurus nē? Lūk, 7. klases kolektīvs izaudzējis 117 trušu, daudz ūdensputnu, savācis pāri par desmit tonnām metalūžu. Audzēkņi Andrejs Častokoļenko, Jānis Gladkins, Velga Krūskope un citi kolhozā „Imanta” izstrādājuši katrs 90 izstrādes dienu, bet Aldim Šmitam to ir 170.

Sestās klases audzēknis Imants Častokoļenko izstrādājis 170 izstrādes dienu.

Čakli palīgi kolhozniekiem bijuši arī Valters Zakis, Lotars Širavs, Aija Rudzite un citi.

— Pret kalnu let padomju cilvēks, katru dienu darbā gūstot daudz panākumu. Ik diena viņiem nes daudz gaiša prieka, uzvaru. Un uzvaru ir daudz, — teica pioniere Māriete Vintere, zīpodama, ka 5.-a klases kolektīvs virs uzņemtajām saistībām devis 168 vistas, 32 ūdensputnus, izgatavojis 111 lapu slotiņu. Audzēkņi piedalījušies 3 ha lielā kukurūzas lauka apkopšanā.

Un tad oktobra vārds runāja Māris Paeglis, pastāstot, ka arī viņi ir čakli septiņgades talcinieku pulkā. Pavasari kolhoza „Pioniers” augļu dārzā iedzīstas 150 jaunas ābelītes. Katrs no oktobriem apkopšanai izvēlējies vienu no tām. Augs

Jau pavasari, aizejot no skolas, audzēkņi apņēmās katrs būt čakli palīgs saviem vecākiem, audzēt trušus, piemokrātisko Republiku, liecina, ka vairs nevar noliegt VDR pastāvēšanu.

VDR ekonomikas un kultūras straujā augšupeja desmit gados skaidri parādījusi, ka mūsu republikas — demokrātiskās un miermīlīgās vācu valsts — izraudzītais ceļš atbilst vācu nācijas vitālajām interesēm un visu Eiropas tautu interesēm. — Mūsu republikas izcille sasniegumi un tās brālīgā sadarbība ar Padomju Savienību un visām socialistiskās noietnes valstīm ir visdrošākā ķīla sociālisma pilnīgai uzvarai Vācijas Demokrātiskajā Republikā.

VDR 10. gadadienā tās darbaļaudis labāk nekā jebkad izprot to lielo vēsturisko atbildību, kas gulstas uz tiem cīņā par miera nodrošināšanu. Vācijas Demokrātiskās Republikas desmit gadi spilgti demonstrē, ka vācu un padomju tautu draudzība ir visu mūsu uzvaru balsts cīņā par mieru un sociālismu.

Volfgang Kerts

mazais dārziņš, augs arī ābelīte un, kad tā būs jau kupli sazarojusī — dos bagātus augļus. Tai laikā varbūt dēstītais jau būs ārsts, skolotājs, inženieris, zinātnieks, kinoaktieris, lidotājs, robežsargs... Tad viņš atcerēsies to dienu, kad, mirdzot mazajai oktobrenu zvaigznītei pie krūtīm, bija jaunā kop-saimniecības ābeļu dārza dēstītajā pulkā.

Sveicot čaklos septiņgades talciniekus, draugu padomes priekšsēdētāja b. Cimbuļa pasniedza viņiem par labu darbu atmiņai balvas — grāmatas.

Kad saule bija iegriezies jau pēcpusdienas pusē, sākās jaunās vienības padomes vēlēšanas. Tās sastāvā pionieri ievēlēja aktīvākos audzēkņus sabiedriskajā darbībā, priekšzīmīgākos uzvedībā un čaklākos mācībās. Aktīvākos no pionieriem ierakstīja skolas Goda grāmatā.

„Nekad neatsakies darbā no mazā, jo no mazā veidojas lielais” (V. I. Lepins) — tāds uzraksts blakus Lepina attēlam lasāms pie sienas skolas zālē. To dzīli izpratuši arī šīs skolas pionieri un skolēni, dodami savu ieguldījumu dienas septiņgades darbu purā kā mazie tās talcinieki. Ir taču prieks apzināties, ka arī viņu mazie rokas palīdzējušies vecākiem, brīviem, māsīm, vienam padomju jaunim kaldoši dienas septiņgades uzvaru.

Lai veiksmes mazajiem septiņgades talciniekiem arī turpmāk!

A. Ponnis

Viņam darbs sokas

Nu jau vairāk kā pusotra gada kolhozā „Rūja” par cūkkopi strādā Alfrēds Skudra. Un nav vārdam vietas — strādā labi. Sākumā gan cūku dzīvsvara diennakts pieaugums nebija sevišķi augsts, bet tas bija izskaidrojams ar to, ka cūkas stāvēja kūti, kur nebija iespēja būdas pietiekoši pakaisīt — cūkas vienmēr bija slapjas, gulēja virsā.

Stāvoklis krasī mainījās, kad cūkkopis Skudra pārgāja darbā uz jauno cūku kūti Lielpēteros.

— Kaut gan arī tagad darbs nav sevišķi viegls, tomēr var nesalīdzināmi labāk izdarīt kā agrāk, — cūkkopis vēl piezīmē.

Alfrēda Skudras kopšanā pašlaik ir divas sivēnmātes, 20 sivēnu līdz trīs mēnešu vecumam, ap pussimts nobarojamu bekonu 4—8 mēnešu vecumā.

Lai visu kārtīgi izdarītu (Alfrēds Skudra saka: „Ja tev uzticēts kāds darbs, tad tas jāveic pēc labākās sirdsapziņas, viss jāizdara kārtīgi un parvīzi. Nedrīkst no-

bīties grūtību, izvairīties no tām un strādāt kā pagādās, pa roku galam.”) no rīta jāceļas agrī, vakarā jāiet pavēlāk gulēt un dažkārt jāiztiek arī bez dienvidus snaudiena. Bet krietno cūkkopis tas nebaida — viņa darba panākumi šai ziņā runā skaidru valodu: pirmajā pusgadā Alfrēds Skudra nobarojis 90 bekonu, katru ap deviņdesmit kilogramu. Septembrī valstij nodoti vēl 6 bekonu 606 kg kopsvāra un viena spēka cūka.

Kā gūti šie panākumi? Atbilde ir viena — ar rūpīgu, apzinīgu kopšanu.

Ik dienas, ievērojot noteiktu režīmu, cūkkopis cūkām izbaro noteiktas barības devas: 2 kg miltu katram bekonam, sienu miltus vai ābolīņa pelavas vajadzīgā daudzumā, vājienu.

— Žēl tikai, ka vājienu ne vienmēr ir pietiekoši, — stāsta b. Skudra. — Ja mēs to varētu izbarot pēc vajadzības, tad, protams, bekonu varētu nobarot ievērojami tākāk laika.

Triju rajonu kultūras darbinieku draudzības seminārs

Strauji augot un attīstoties iedzīvotāju labklāņībai, arvien lielākas pieaug prasības pēc jauniem pasākumiem un darba formām kultūras darbā.

Lai dalītos darba pieredzē un nodibinātu ciešas, draudzīgas attiecības starp kaimiņu rajonu—Valkas, Alūksnes un Rūjienas—kultūras darbiniekiem, šā gada 28. un 29. septembrī tika organizēts starprajonu kultūras darbinieku seminārs.

Pirmā semināra diena sākās Valkas rajona kultūras namā. Vispirms semināra dalībnieki noklausījās referātu par starptautisko stāvokli, bet pēc tā plaši tika apspriestas un iztirzātas kultūras darba formas PSKP XXI kongresa materiālu propagandā. Debatēs visu triju rajonu kultūras darbinieki stāstīja par mutvārdu žurnālu, tematisku vakaru, gaismas avīžu, jautājumu un atbilžu vakaru, pirmrindnieku pieredzes apmaiņas vakaru, literāru konferenču organizēšanu un darbu ar bērniem.

Mūsu rajona kultūras darbinieki daudz varēja mācīties no Valkas un Alūksnes rajonu kultūras darbiniekiem jaunu tradīciju ieviešanā sadzīvē, jo kaimiņu rajonos ir organizēti tādi pasākumi kā, piemēram, kapu svētki, kas mūsu rajonā šogad vēl ne-notika.

Semināra dalībniekiem jauni norādījumi tika doti arī uzskatāmās agitācijas izgatavošanā un noformēšanā, kā arī demonstrēta gaismas avīze.

Pirmās semināra dienas noslēgumā Valkas rajona

kultūras nams bija organizējis tematisku vakaru „Zinātnes un tehnikas progress Padomju Savienībā”. Vakara programmā ietilpa referāts par mūsu zinātnes un tehnikas sasniegumiem, pēc kura tika demonstrētas kinofilmās 1) par atomenerģijas izmantošanu medicīnā un 2) par kosmiskiem lidojumiem. Vakaru noslēdza mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumi, pieskaņoti tematiskā vakara nosaukumam.

Otrajā semināra dienā vispirms notika Valkas rajona kultūras nama un bibliotēkas darba apspriešana, bet pēc tam sākās brauciens uz ciemu kultūras iestādēm. Tika apskatītas kultūras iestādes Valkas rajona Ērģemes un Kārķu ciemos, bet mūsu rajonā — Nauksēnu un Jeru ciemos.

Semināra noslēgums notika mūsu rajona kultūras namā. Apspriežot Rūjienas rajona kultūras nama darbu, izvērsās jautājumi, kas attiecā mūsu sasniegumus un arī trūkumus dažādās kultūras darba nozarēs. Viesus iepazīstināja arī ar mūsu rajona un pilsētas bērnu bibliotēku darbu.

Vakara noslēgumā Rūjienas rajona kultūras namā notika mutvārdu žurnāls „Gribam visu zināt”.

Triju rajonu kultūras darbinieki šķīrās tikai vēl naktī. Vēl tika apspriests un pārrunāts redzētais un dzirdētais un nolemts šādus draudzības seminārus organizēt arī turpmāk.

S. Pētersone, rajona kultūras nodaļas vadītāja

Sestdien un svētdien rajonā

★ Svētdienas dienvidus stundā Mazsalacas kultūras namā notika pirmās kolektīvās vārda došanas svinības pilsētā. Tajās piedalījās 16 mazo gavilnieku. Cerams, šīs nebūs pēdējās šāda veida svinības Mazsalacē, un nākošās būs labākas kā šoreiz.

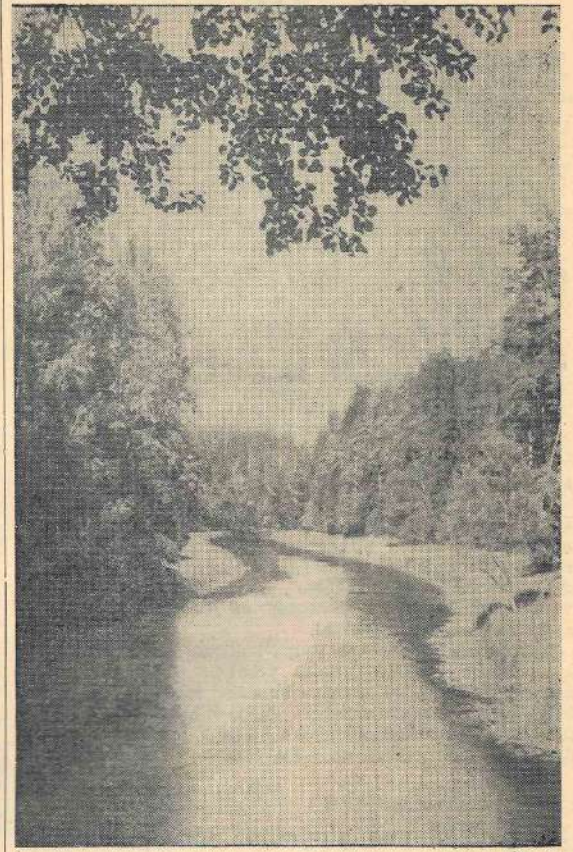
★ Rūjas septiņgadīgajā skolā bija pulcējušies skolēni, skolotāji, bijušie šīs skolas audzēkņi un daudzi apkārtnējo kolhozu ļaudis, lai godinātu ilggadīgo pedagogu Ernestu Skreituli sakarā ar viņa izvadīšanu pensijā.

★ Rūjienas kultūras namā koncertēja Valmieras rajona kultūras nama pūtēju orķestris Jūlija Daģas vadībā. Orķestris sniedza samērā labu koncertu, kurā bez populārām melodijām klausītāji dzirdēja arī pāris paša diriģenta veidotu skopdarbu.

★ Svētdien kultūras nama lekciju zālē bērnu bibliotēka rīkoja pasaku pēcpusdienu, kurā mazie rūjienieši pasakas ne vien klausījās, bet arī redzēja to ilustrējumus Rūjienas septiņgadīgās skolas mazo grāmatu draugu atveidojumā.

★ Aizvakar rajona centrā spēkiem mērojās septiņgadīgo skolu basketbolisti. 5 zēnu komandu kokurencē pirmo vietu izcīnīja Rūjienas septiņgadīgā skola, bet 3 meiteņu komandu kokurencē — Nauksēnu vidusskolas jaunās basketbolistes.

★ Tai pašā laikā uz Burtinieku padomju saimniecību bija izbraukuši kolhoza „Liesma” vieglatēti un sāvēji, lai piedalītos starprajonu kolhozu kolektīvu spartakiādes noslēguma sacensībās padomju saimniecības jaunajā stadionā.

Kad rudens salnas slīgas vij... L. Mikelsona fotoetide

Rajona bibliotēka jaunās telpās

Jaunās gaisās un glīt izremontētās telpās tagad iekārtota rajona bibliotēka. Liels un smags bija pārvietošanas darbs, jo visu plašo bibliotēkas fondu, tāpat arī grāmatu skapjus, plauktus un citas mēbeles pārvāca vienā dienā.

var izlasīt bagātīgu laikrakstu un žurnālu klāstu, bet abonementā — saņemti jauniznākušās grāmatas visās zinātnu nozarēs. Ja lasītajam bibliotēka nevar izsniegt prasīto grāmatu, tad to izsūtīta no Latvijas Valsts bibliotēkas vai no Latvijas Lauksaimniecības Akadēmijas bibliotēkas.

Nedēļas laikā bibliotēku sakārtojām, un ar šā gada 22. septembrī tā ir atvērta lasītājiem.

A. Urule, rajona bibliotēkas vadītāja

Jauniektārtotajā lasītavā

K i n o

Apmācies rīts

(Pēc Alekseja Tolstoja triloģijas „Sāpju ceļi”) trešā sērija. Kinostudijas „Mosfilm” 1959. gada ražojums.

atsaucīgi, taisnīgi, tāpat maigi un uzticīgi mūsdienas cilvēki. Grūti notikumu virpuli rast savu vietu Katjai. Garu ceļu nostalga Roščins, pirms saprot revolūcijas nozīmi. Dzīve palīdz viņam gūt pierācību, ka istā nākotnes Krievija ir bolševistiskā Krievija, komunistiskā Krievija.

Pilsōņu kara frontēs ļeņģaunatā jaunā Padomju valsts. Un uz šīs kara unguis kvēlojošās zemes skatītāji atkal tiekas ar pazīstamajiem varoņiem: Teļginu, Dašu, Roščinu, Katju, Agripīnu, Ivanu Goru.

Jo filmu kinoteātri „Uzvara” demonstrēs 7., 8. un 9. oktobrī plkst. 19 un 21.

Plecu pie pleca par tautas laimi cinās Daša un Teļgins — būdami tādi paši kā agrāk —

Pa laikraksta nepublicēto materiālu pēdām

No Austrumu padomju saimniecības iesūtītajā korespondencē autors ziņoja, ka minētajā saimniecībā esot ieviesies tāda kārtība, ka izveidojies teiciens: „dēli un padēli”.

Pēc vairākkārtējiem atgādājumiem partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Hāne redakcijai ziņoja, ka rakstā ieviesies tāda kārtība, ka izveidojies teiciens: „dēli un padēli”. Partijas pirmorganizācijas biroja sēdē b. Kovalevskim uzdots panākt, lai pilsonis Kerests vienlaicīgi cūku likvidētu.

Tā saucamie „dēli” necieņot padomju likumus, bet viņu rīcību arī zināmā mērā atbalstot saimniecības direktors b. Kovalevskis.

Redaktore M. Aļeksejeva
Laimonis Ernesta d. Mikelsons, dzimis 1930. gadā, dzīvo Rūjienā, Kronvalda ielā 6. Ierostinājis laulības šķiršanu pret savu sievu Astridu Jānu m. Mikelsoni, dzimušu 1931. gadā, dzīvo Rūjienā, Kronvalda ielā 6.
Lietu izskatīs Rūjienas rajona tautas tiesa Rūjienā, Raipa ielā 5.

Autors minēja atsevišķu saimniecības strādnieku uzvārdus, kuri personiskā lietošanā tur vairāk lopu nekā paredzēts noteikumos. Minēto sūdzību nosūtījam padomju saimniecības partijas pirmorganizācijai.

P R I E K U Ļ U lauksaimniecības mehanizācijas tehnikuma neklātienes nodaļa uzņem audzēkņus jaunajam mācību gadam

lauksaimniecības un mežsaimniecības mehanizācijas fakultātē

I kursā uzņem audzēkņus ar pabeigtu 7-klāsu izglītību (mācību ilgums 5 gadi).

nesāju ilgā laikā klātienē. Minētajā laikā audzēkņim nodrošināts apmaksāts atvaļinājums.

Materiālā bāze

Neklātienes audzēkņi mācību darbam var izmantot tehnikuma kabinetus, laboratorijas, mācību inventāru, tehnikuma bibliotēku, kā arī tuvākās vietas mācību iestādes bibliotēku. Klātienes sērijas audzēkņiem nodrošināta kopmītne un kopsalds.

Iestāšanās noteikumi

Neklātienes nodaļā var iestāties abu dzimumu pilsoņi, kas strādā vai paredzējuši strādāt aprādītajā specialitātē, bez vecuma ierobežojuma.

Neklātienes nodaļa uzņem audzēkņus, kas izturējuši iestāžu pārbaudījumus:

1) I kursā uz 7-gadīgās skolas bāzes, 7-gadīgās skolas programmas apmērā;

latviešu valodā (vārdos), latviešu valodā (rakstos-diktāts), krievu valodā (vārdos) un matemātikā (vārdos).

2) III kursā uz vidusskolas bāzes, vidusskolas programmas apmērā;

latviešu valodā (rakstos-sacerējums), krievu valodā (vārdos), matemātikā (rakstos un vārdos).

P i e z ī m e: Personas, kas beigušas vidusskolas 8., 9. vai 10. klasi, uzņem uz 7-gadīgās skolas bāzes pēc vispārējiem noteikumiem.

Iestāžu pārbaudījumi notiks

š. g. decembrī (pēc īpaša paziņojuma).

Iesniegumi uzņemšanai jāiesniedz līdz š. g. 30. novembrim uz tehnikuma direktora vārda, iesniegumam pievienojot: 1) apliecību par izglītību (orgnālā), 2) darba vietas raksturojumu — rekomendāciju, kuru strādniekiem un kalpotājiem iesniedz administrācija kopā ar sabiedriskām organizācijām, bet kolhoziekiem — kolhoza valde kopā ar sabiedriskām organizācijām, uzrādīt izstrādes dienu minimuma izpildi, 3) iestādes vadītāja apstiprinātu darba grāmatīņas izrakstu, bet kolhoziekiem — izrakstu no kolhoznieku grāmatīņas, 4) autobiogrāfiju, 5) medicīnisko izziņu par veselības stāvokli (forma 286, 6) trīs ģimietnes (3x4 cm) un 7) dzīves vietas izziņu.

Mācību sākums

2. janvārī

Uzņemšanas pieteikumus var iesniegt personīgi vai iesūtīt pa pastu uz adresi: Cēsu rajona Priekulu lauksaimniecības mehanizācijas tehnikuma neklātienes nodaļai. Pasta nodaļa: Priekulji, Tālrūnis: Priekulji 26, 11. Sūtīkme: autobuss vai dzelzceļš līdz stacijai Cēsis. Regulāra autobusu satikme — Cēsis—Priekulji (6 km).

Tehnikuma direkcija